Nº. 86. A°. 1835.

MAANDAG DEN 26sten OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 22 October* 1835.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen DANIEL CORONEL, *jongman*, van de Portugeesche Israëlitische Gemeente en LUNA COHEN LOBATO, *jonge dochter*, mede van dezelfde Gemeente, en alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH,
2de Kommies.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De kamer der Afgevaardigden heeft zich, in hare zitting van den 14 Augustus, met de nieuwe wet omtrent de regtspleging door gezworenen bezig gehouden. Deze wet, die door het Fransche ministerie almede ten gevolge van den aanslag van den 28 Julij is ingediend, bepaalt hoofdzakelijk, dat de gezworenen voortaan eenen aangeklaagden misdadiger met zeven tegen vijf stemmen voor *schuldig* zullen kunnen verklaren, zoodat de meerderheid van acht gezworenen tegen vier, die volgens de wet van 1831 voor de veroordeeling gevorderd werd, thans niet meer noodig zijn zal. Voorts wordt bij deze wet bepaald, dat de gezworenen kunne stem voortaan in het geheim, dat is, door middel van gesloten stembriefjes, of misschien wel van *stemkogeltjes*, zullen uitbrengen. De beroemde regtsgeleerde *Hennequin* en eenige anderen leden hebben zich met kracht tegen deze wet verklaard, en zich vooral ook op het voorbeeld van Engeland en Noord-Amerika, alwaar de jurij het: *schuldig* over eenen aangeklaagde niet kan uitspreken dan nadat alle de leden daarvan de veroordeeling goedkeuren. Die leden beweerden voorts, dat zoo wel onder de republiek, toen de regtspleging door de gezworenen het eerst in Frankrijk is ingevoerd, als later, steeds het gevoelen is voorgestaan, dat de jurij niet met de meerderheid van eene stem over de schuld of onschuld van eenen aangeklaagde kon beslissen; dat het ministerie geheel verkeerd handelde, met in tegenwoordige oogenblikken zulk een afgetrokken ontwerp, als de regtspleging door gezworenen, door de kamer te laten behandelen; en dat de geheele wet blijken droeg van eene afwijking van het steeds zoo heilig geachte beginsel, dat het beter is, dat eenige schuldigen ongestraft blijven, dan dat ooit de onschuldige de noodige waarborgen tegen eene onverdiende veroordeeling zou missen.

De Heer *de Saluandy* is, in de zitting van den 14den, als de voornaamste verdediger der wet opgetreden. Hij beweerde, dat het voorbeeld van Engeland weinig afdoet, vermits aldaar eene jurij van beschuldiging bestond, welke ook met de meerderheid van eene stem besliste, dat de regtsvervolging tegen eenen aangeklaagde moest worden voortgezet. De eenstemmigheid der Engelsche gezworenen die, na de uitspraak der jurij van beschuldiging, over de schuld of onschuld eens aangeklaagden het eindvonnis velde, was voorts slechts schijnbaar, daar de besluiteloozen en zwakken zich, uit den aard der zaak, naar de meening der gezworenen, die meerdere geestkracht bezaten, meestal schikken. Men kon voorts, door slechts het belang der beschuldigden in het oog te houden, het niet minder heilig belang der maatschappij, hetwelk de bestraffing van alle misdrijven vorderde, over het hoofd zien. Het gold hier eigenlijk de vraag of, volgens de thans bestaande, niet te veel schuldigen, en vooral staatsmisdadigers, door de gezworenen werden vrijgesproken; en deze vraag moest ieder, die met den toestand van Frankrijk bekend was, toestemmend beantwoorden.

De beraadslaging over deze wet, welker aanneming door de meerderheid der kamer wel niet twijfelachtig is — was in de zitting van den 14den nog niet ten einde geloopen, maar zou den 17den worden voortgezet.

Een der Parijssche dagbladen maakt ter gelegenheid dezer beraadslaging de aanmerking, dat de minister *Fieschi* eene verandering in de stellen zal te weeg brengen, volgens welke eene regtbank van gezworenen voortaan met de meerderheid van zeven stemmen eenen misdadiger voor schuldig zal kunnen verklaren; maar dat desniettemin *Fieschi zelf* niet zal kunnen worden veroordeeld, dat in het geval, dat twee derden zijner regters van zijne schuld overtuigd zijn. Het is namelijk bij het Gerregtshof der Pairs, voor hetwelk *Fieschi* te regt zal moeten staan, een aangenomen regel, dat geenerlei veroordeeling kan worden uitgesproken, tenzij twee derden der aanwezige Pairs zich voor zulk eene veroordeeling verklaren.

Een berigt uit Konstantinopel, van 28 Julij, behelst het volgende:

»In de laatste dagen heeft de Divan zich bezig gehouden met eene in de Ottomannische geschiedenis weergalooze nieuwigheid, namelijk met een plan des Sultans, om niet alleen door zijne provincien, maar ook door een gedeelte van Europa eene reis te ondernemen. Zelfs bij, die met de Turksche geschiedenis, met den geest der Ulema's, en der oude regtzinnige Muzelmannen, welke den Divan uitmaken, bekend is, kan zich slechts een flaauw denkbeeld vormen van de beweging welke deze inval des Sultans aldaar veroorzaakt heeft en van de heftigheid, waarmede hij bestreden is. Men zegt dat sommige leden zoo ver gegaan zijn van ronduit te verklaren, dat de Sultan geene maand afwezig kon zijn zonder van den troon ontzet te worden. Hoe dit zij, de Divan heeft het plan des Sultans met zulke krachtige beweegredenen bestreden, dat Z. H. er van afgezien heeft. Zoo het schijnt heeft de Fransche en Engelsche invloed zich ditmaal bij de beraadslagingen van den Divan niet onbetuigd gelaten.

In eenen brief uit Warschau van den 20 Julij leest men:

»Op de gemoederen der Polen schijnt de aanstaande bezoeking bij Kalisch een zeer verschillenden indruk te maken. De opgewonden vrijheidsvrienden zien daarin eenen maatregel, om de banden van het Poolsche volk nog naauwer toe te halen; de gematigden beschouwen ze als een van de middelen, om allengs eene meerdere in eensmelting der beide volken te bewerken; en den grooten hoop is de zaak vrij onverschillig, met uitzondering van diegenen, die van de aanwezigheid eener groote menigte vreemdelingen geldelijke voor- of nadeelen verwachten."

SPANJE.

MADRID, den 14 Augustus.

Bij een besluit der Koningin-Regentes, worden de vroegere wettelijke verordeningen tegen zamenscholingen en het aantasten van kloosters of andere openbare gebouwen, herinnerd of nader aangevuld.

Het Madridsche regeringsblad kondigt alverder aan, dat het bestuur aldaar bevelen naar het leger van het noorden heeft afgezonden, om eene afdeeling van 5000 man daarvan af te zonderen, en naar Arragon en Katalonie te doen oprukken. Het erkent, dat deze maatregel van eenen treurigen aard is, omdat daardoor de sterkte der krijgsmagt, die de Carlisten in bedwang moet houden, aanmerkelijk wordt verminderd; doch voegt er bij, dat men alle hoop heeft, dat de daardoor ontstane gapingen binnen zeer korten tijd door een hulpkorps van 6000 Portugezen zal worden aangevuld. Er was uit Madrid een buitengewone zendbode naar Lissabon gezonden, die aanvragen van de Spaansche regering overbragt, welke het bespoedigen van de toezending dezer hulpbenden ten doel hadden. [Men herinnert zich intusschen, dat de Portugesche regering, volgens de laatste tijdingen uit Lissabon, toen nog zwarigheid bleef maken, om de bedoelde hulpbenden af te zenden.]

Nog houdt het Madridsche regeringsblad van den 14 Augustus in, dat het tenstelligste gerugtgd is, om het (vrij algemeen in Spanje verspreide) gerucht, dat de Koningin-Regentes, ten gevolge van eene geheime overeenkomst, onder bemiddeling van Lord Elliot gesloten, in een huwelijk van de Koningin Isabella II met den oudsten zoon van Don Carlos had toegestemd, tegen te spreken. Het regeringsblad noemt dit gerucht een ongerijmd en belagchelijk verzinsel. Het voegt er bij, dat deszelfs verspreiders, om daaraan zekere waarschijnlijkheid te geven, de tegenwoordige werkeloosheid van het leger in het noorden aan het bestaan dezer overeenkomst toeschreven; terwijl toch die werkeloosheid slechts tijdelijk en het gevolg was van het besluit, om eerst de versterking der Fransche en Engelsche hulpbenden af te wachten en dan eenen beslissende slag te slaan.

Eindelijk gewaagt het regeringsblad nog met uitbundigen lof van het uitmuntend gedrag der overheden te Cadix, alwaar insgelijks wel volksbewegingen hadden plaats gehad, maar de orde eerder hersteld was geworden, zonder dat de bloedige tooneelen waren herhaald, die de straten van Barcelona, Saragossa en Valencia hebben bezoedeld.

De voordragt van den minister *Herreros*, wegens de vernietiging van 900 kloosters, en het daarmede overeenkomstige besluit

van de Koningin-Regentes van Spanje, zijn van den volgende inhoud:

VOORDRAGT AAN HARE MAJESTEIT.

»Mevrouw. De noodzakelijkheid eener voorzigtige en heilzame hervorming der wereldlijke en klooster-geestelijkheid is sedert lang door de als Cortes vergaderde vertegenwoordigers des Koningsrijks erkend; die niet opgehouden hebben van met aandrang te vragen, dat men aan de afdwalingen van eenen onbescheiden ijver en van eene kwalijk begrepene godsvrucht, waardoor aan den Staat zoo veel nadeel en zoo vele rampen zijn toegebragt, paal en perk mogt stellen. De thans ontbonden raad van Kastilie heeft insgelijks zeer dikwijls zijne stem tot den troon verheven, om de afschaffing der misbruiken te verzoeken, die uit het te groot aantal kloosterlingen en kloosters en uit de verslapping der geestelijke tucht zijn voortgevloeid. De doorluchtige voorgangers Uwer Maj. hebben zich met dit belangrijk onderwerp bezig gehouden, het zij door het benoemen van commissien, die ontwerpen van hervorming moesten gereed maken, het zij door het sluiten van concordaten met den Heiligen Stoel. Maar vermits die maatregelen niet uitgevoerd zijn, heeft Uwe Majesteit, in haren ijver om aan de Spanjaarden alle de voordeelen te verschaffen die zij van de regering uwer doorluchtige dochter, de Koningin *Isabella II*, verwachten, bij een besluit des vorigen jaars, eene commissie gevestigd, uit wereldlijke en klooster geestelijken zamengesteld en belast, om aan Uwe Majesteit de door hen nuttig geachte verbeteringen voor te stellen.

»Na een jaar van gestadigen arbeid en naauwgezette nasporingen, biedt de commissie aan Uwe Majesteit de vrucht van hare overdenkingen aan. Daarbij zijn de grondslagen vastgesteld der algemeene hervorming, die zoo wel ten aanzien der wereldlijke, als der klooster geestelijkheid tot stand te brengen zijn. Die grondbeginselen zullen, terwijl de commissie de noodige verordeningen omtrent derzelver toepassing zamenstelt, door de regering zorgvuldig onderzocht worden, en de stof opleveren voor onderscheidene wetten, die aan de beoordeeling der kamers zullen worden onderworpen, nadat het Hoofd der Kerk of de bestuurders des Bisdommen, over de punten, die hunne tusschenkomst mogten vereischen, geraadpleegd zullen zijn. Doch ik acht het mijnen pligt, om nu reeds de aandacht Uwer Majesteit te vestigen op het vaststellen der grondslagen, volgens welke de Abdijen en Mannenkloosters moeten worden opgeheven, welke door minder dan twaalf kloosterlingen worden bewoond, niettegenstaande dat aantal, volgens onderscheidene Kanonieke Wetten, om eene geestelijke vereeniging te vormen. Uwe Majesteit, als beschermster der Kerk en der Kanonieke Wetten, heeft niet slechts het regt, om over de inkoming der laatsten te waken, maar op Haar rust zelfs de verpligting om die te doen. En daaruit de inlichtingen, die de commissie verkregen heeft, blijkt, dat er vele Abdijen en Mannenkloosters zijn, alwaar de kloostertucht, door het gemis van een aantal Kloosterlingen, niet kan worden in acht genomen, zoo moet ik aan Uwe Majesteit voorstellen, om alle zodanige Abdijen en Kloosters, alsmede dingen, welke zich later in ditzelfde geval mogten bevinden, op te heffen. Het is hierom, dat ik het hierbij gevoegde ontwerp-besluit aan Uwer Majesteits goedkeuring onderwerp.

»Het onmiddellijke gevolg daarvan zal zijn, eensdeels de opheffing van 900 geestelijke gestichten, zijnde de helft dergenen, welke; volgens de uitgewerkte opgave der commissie, thans bestaan, anderdeels het bezigen hunner eigendommen, tot uitdelging der staatsschuld. Volgens dezelfde opgave zouden thans dadelijk worden opgeheven; 40 abdijen van onderscheidene orden; 138 kloosters van Dominikaner-monniken, 184 van Franciscaner-monniken, 77 van Barrevoeters, 7 van Broeders van het Heiligeland, 29 van Capucijner-monniken, 88 van geschoeide Augustijner-monniken, 17 van Récolletten, 17 van gesch. Carmeliten, 48 van barrevoeter-Carmeliten, 36 van geschoeide Barmhartige broeders, 27 van barrevoeter Barmhartige broeders, 50 van Johanniter-monniken, 11 van Praemonstratenser-monniken, 6 van geordende Minderbroeders 4 van Ziekentroosters *(Agonizantes)*, 3 van dienaren van *Maria*, 62 van gewone Minderbroeders, 37 van geschoeide Trinitarissen en 7 van barrevoeter-Trinitarissen

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 20 Augustus.

In de zitting van het Lagerhuis van den 10den dezer, heeft de Heer Price van den Minister van Buitenlandsche zaken, Lord Palmerston, inlichtingen gevraagd nopens de bedoelingen des bestuurs ten aanzien van 153 Spanjaarden, welke onlangs te Gibraltar waren aangekomen. Deze lieden, meest uit Katalonie en Murcia, waren te Barcelona met geweld aan boord van het Spaansche schip *Lancere* gebragt, om, zoo als gezegd werd, als ballingen naar de Havanah overgevoerd te worden, maar, gelijk zij zelven vreesden, om een veel harder lot te ondergaan. Ten einde zich daaraan te onttrekken hadden zij op zee de manschap van het schip hunne wachters overmand en hen gedwongen, om den koers naar Gibraltar te zetten, welke haven zij ook gelukkig bereikt hadden. Nu wenschte de Heer Price te vernemen, of de thans bestaande Spaansche regering de uitlevering dezer ongelukkigen geëischt had, en of het Britsche bestuur van zins was, om aan dien eisch te voldoen, en de vlugtelingen over te leveren aan de genade der Christinos. Hij wenschte dit te sterker, daar hij meende (en ook te dien opzigte vroeg hij van den Minister inlichtingen), dat de Britsche Consul te Tanger bericht had, dat zeer korten tijd voor de aankomst van den *Lancero*, aan de Marokkaansche kust verscheiden twee aan twee gebonden lijken, blijkbaar van Europeanen, waren komen aandrijven; eene omstandigheid, die een vroeger wel eens gebezigd middel herinnerde, om zich zonder veel omslag te ontdoen van personen, die men niet naar behooren door den regter wil doen vonnissen.

Men heeft berigten uit Santander, volgens welke de Spaansche bevelhebber dier vesting, niettegenstaande de tusschenkomst van de officieren der Britsche vrijwilligers, zes Franschen en een Pool hebben doen doodschieten, die bij de stad aan wal waren gekomen, om bij Don *Carlos* dienst te nemen. De *Times* spreekt met den uitersten afschuw van deze teregtstelling, zoo wel als van het gebeurde te Barcelona, waaromtrent men thans uitvoerige berigten heeft het lijk van generaal *Bassa* op de archiven der politie geworpen, en daarmede verbrand.

ADVERTISSEMENTEN.

(39418) De KURATOR en WEESMEESTER der *Nieuwe Wees-, Kuratele- en Onbeerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zal op Vrijdag den 30sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, ter voorschreve Kamer, publiek doen verkoopen:

1°. Een *HUIS* en *ERF* aan de *Maagdenstraat*, bekend onder L°. D. N°. 252A.

2°. Een *HUIS* en *ERF* aan de *Steenbakkerijstraat*, L°. D. N°. 252B; beiden aankomende den Boedel Nr. LAMBERTUS BRAAM.

3°. Een *ERF* met de daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, L°. D. N°. 503; aankomende den Boedel ROZETTA van DIRECTIE.

4°. Een bloot *ERF*, gelegen aan de *Keizerstraat*, L°. D. N°. 156; aankomende den Boedel C. C. RINCKE.

5°. Een *ERF* met het daaropstaande *GEBOUW*, aan de *Weidestraat*, L°. D. N°. 252; aankomende den Boedel FLORIS WILLEM van NIEUW AMSTERDAM.

6°. Een derde aandeel in een *HUIS* en *ERF* aan de *Rust en Vredestraat*, L°. D. N°. 6; aankomende den Boedel JOHANNES NIKOLAAS van ENKHUIZEN.

Zullende de Verkoop-Condition en Bewijzen van Eigendom, *drie* dagen vóór den Verkoopdag ter *visie* liggen, ten huize van den Vendumeester voornoemd.

Paramaribo, den 23 October 1835.

C. A. FISCO,
2de *Commies*.

J. P. L. WEIMANN,

Heeft ontvangen per het Schip *Astrea*, en presenteerd te koop:

Patent- en Zoete Olie, Wijn Azijn, Aardappelen, Boter, Kaas, Ham, Zoutvleesch, Rook- en Pekelspek, Worst Saucijsjes, Paling, Augurken, Kappers, Vruchten op Brandewijn, Banket, Specerijen, Eau de Cologne, Snuif, Tabak, Sigaren, lange Pijpen. Extra groene en zwarte Thee.

Een Elegante Chiffonaire, kopere en blikke Botelantaarns, ovale Dito, Voorloopketels, Koffij-Filtreerkannen, Lampetten en Kommen, Nachtspiegels, Waschbekkens, Nestentrommels, Handstoffers, Ragebollen, Vuilblikken en Drooglijnen.

Scheer- en Schrijfkistjes, fijne en Barbet Scheer- en Pennemessen, fijne en Nagelscharen; Pronkkoppen, Presentglazen, Omberdozen, Lucifers en aparte Stokken.

Rode Wijn in oxhoofden, Rijn-, Champagne en Moderawijn, witte en cognac Brandewijn, Jenever en dito op Kassen, enz., enz., enz. (39186)

(39420) A. SALOMONS zal *MORGEN*, om negen uren op VENDU verkoopen:

Provisien en *Winkgoederen*.

Alsmede een *Koperwerk*, een *Apothekers Kasje*, en diverse andere Goederen.

(39109) De Vendumeester M. A. KEIJSER zal aanstaande Woensdag den 28 dezer, des morgens ten zijnen Huize verkoopen:

Mans Kleederagien, Manteeringwerken, eenige Meubelen, Boeken, enz.; nagelaten door wijlen de Weled. Gestrenge Heer Kapt. Luit. H. W. van VOS, en Luit. W. P. S. JONQUIERE.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, de Nederlandsche Schoener *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, Kapt. P. Mr. George, van Curaçao.

Den 24, de Noord-Amerik. Brik *Castle*, kapt. Lincoln, van *Wilmington*.

UITGEZEILD.

Den 21sten, het Schip *Kuypers de Jong*, PORTMAN, naar *Amsterdam*, ladingt 1182 balen beste Koffij, 2 vaten en 1 balie gebroken ditto, 3 balen schoone en 1 balie vuile Katoen, 1875 pond Rijst en [illegible].

Den 24sten, het Schip *Maria Anna*, Kapt. P. Baars, ladingt 612 vaten Suiker, 16 balen schoone Kalven, 98 balen Cacao, 94 vaten Koffij en 7 vaten Geelhout; — naar *Amsterdam*.

DITZELFDEN DAAG.

Den 25sten, de Pakket-Schoener *Gouverneur Generaal Baron van Heeckeren*, Kapt. P. L. de Hazeth, naar *Curaçao*.

Gedrukt te Paramaribo, bij de Erven J. ERNST.